

Λατινόφρονας Ρουμᾶνος ἐπίσκοπος μοιράζεται τὸ «Κοινὸ Ποτήριο» μὲ Οὐνίτες!! *

«Ἡ “intercommunio”, δηλαδή ἡ διακοινωνία μὲ τοὺς αίρετικούς στὰ ἁγία Μυστήρια, ἰδιαίτερος στὴ Θεία Εὐχαριστία, εἶναι ἡ πλέον ἀναίσχυντη προδοσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα. Πρόκειται μάλιστα περὶ προδοσίας ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεανθρώπου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀποστολικῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγιοπατερικῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγιοπαραδοσιακῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μιᾶς καὶ μοναδικῆς».

π. Ἰουστίνος Πόποβιτς, Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Οἰκουμενισμὸς

* * *

«Οἱ ἀδελφοὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἀφήνουναι νὰ νοηθῆ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δύναται νὰ ἐνωθῆ μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς δι’ ἐνὸς εἶδους ἐνώσεως ὁμοίου ἢ παραλλήλου πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁμάδων τῶν Οὐνιτῶν».

Χρυσοστόμου-Γερασίμου Ζαφειρή, Μητροπολίτου Περιστερῆου, «Ὁρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικισμὸς. Ὁ ἀρξάμενος Θεολογικὸς Διάλογος. Γεγονότα καὶ σκέψεις», περιοδ. Θεολογία, τ. 53 (1982), σελ. 77

* * *

«Ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης εἶχε ἀποκαλύψει ὅτι Ρωμαιοκαθολικὸς ἐπίσκοπος τοῦ εἶχε ἐκμυστηρευθῆ ὅτι κατὰ τὸ σχέδιο τοῦ Βατικανοῦ ἡ ἐνωσις δὲν θὰ γίνῃ ἐκ τῶν ἄνω, δηλαδή τῶν ἐπισκόπων, τῶν θεολόγων καὶ τῶν διαλόγων, ἀλλὰ μᾶλλον μέσῳ τοῦ λεγομένου λαϊκοῦ οἰκουμενισμοῦ, δηλαδή τῶν ἀμοιβαίων ἐπαφῶν καὶ τῆς σταδιακῆς ἐφαρμογῆς τῆς μυστηριακῆς διακοινωνίας (intercommunio), ἡ ὁποία τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν Ρώμη ἤδη ἐφαρμόζεται».

Γεωργίου Καψάνη, Ἡ κρίσις Θεολογίας καὶ Οἰκουμενισμοῦ ἐν Η.Π.Α., Ἀθήνα 1968

* * *

«Ὁ Οἰκουμενισμός, πραγματικὰ ἔστι ὅπως ἔχει ἐπικρατή-
σει νὰ σημαδοτεῖται ὁ ὅρος αὐτός, βεβαίως εἶναι αἴρεση, για-
τι σημαίνει ἀπάρνηση βασικῶν γνωρισμάτων τῆς ὀρθοδόξου
πίσεως, ὅπως εἶναι φερ' εἰπεῖν ἡ ἀποδοχή τῆς θεωρίας τῶν
κλάδων, ὅτι δηλαδή ἡ κάθε Ἐκκλησία ἔχει ἓνα τμήμα ἀληθεί-
ας καὶ πρέπει νὰ ἐνωθοῦμε ὅλες οἱ ἐκκλησίες, νὰ βάλουμε στὸ
τραπέζι τὰ τμήματα τῆς ἀληθείας γιὰ νὰ ἀπαρτισθεῖ τὸ ὅλον.
Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Κα-
θολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Τέρμα, σ' αὐτὸ δὲν γίνε-
ται συζήτηση καὶ ἐπομένως, ὅποιοσδήποτε πρεσβεύει τὰ ἀν-
τίθετα μπορεῖ νὰ λέγεται οἰκουμενιστὴς καὶ ἐπομένως νὰ εἶ-
ναι αἰρετικὸς».

Ἄρχιεπ. Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Συνέντευξη στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλη-
σίας, 24-5-1998

* * *

Ἄκολουθεῖ ἡ ἀνακοίνωση τοῦ (παπικοῦ) πρακτορείου εἰδήσεων:

«Τιμισοάρα, Ρουμανία, 27 Μαΐου, 2008. (CWNews.com) –

Ἕνας Ρουμᾶνος Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος ἔχει μοιρασθεῖ τὴν Θεία Κοι-
νωνία μὲ Καθολικοὺς (σημ. ΟΟΔΕ: ἐννοεῖ Παπικούς), προξενώντας ἀ-
ναστάτωση σὲ μία χώρα ὅπου οἱ “Βυζαντινοὶ Καθολικοὶ” (σημ. ΟΟΔΕ:
ἐννοεῖ τοὺς Οὐνίτες) καὶ Ὁρθόδοξοι ἔχουν ἱστορικὸ τεταμένον σχέσεων.

Κατὰ τὸν καθαγιασμὸ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Βασιλίσσης τῆς Εἰρήνης στὴν Τιμισοάρα τὴν 25η Μαΐου, ὁ Ὁρθόδοξος Μητροπολίτης Nicolae Corneanu τοῦ Banat ζήτησε νὰ μοιρασθεῖ τὴν Θεία Κοινωνία. Ὁ Ὁρθόδοξος Μητροπολίτης πλησίασε τὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ μετέλαβε τὴν Εὐχαριστία, διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου.

Ὁ Ρουμᾶνος Καθολικὸς Ἐπίσκοπος Alexandry Mesian τοῦ Lugoj ἦταν ὁ λειτουργὸς τῆς Θείας Λειτουργίας στὴν Βυζαντινὴ Καθολικὴ ἐκκλησία (σημ. **ΟΟΔΕ**: ἐννοεῖ Οὐνιτικὴ), ἐνῶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Francisco-Javier Lozano καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ ἀποστολικὸς nuncio γιὰ τὴν Ρουμανία ἦσαν ἐπίσης παρόντες.

(...)

Στὴν Ρουμανία εἶναι αἰσθητὲς οἱ ἐντάσεις ἀνάμεσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὴν Ρουμανικὴ Καθολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἀνατολικοῦ Τυπικοῦ (σημ. **ΟΟΔΕ**: ἐννοεῖ τοὺς Οὐνίτες) – ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐκπληξη ποὺ προξένησε ἡ πράξη τοῦ Μητροπολίτη Corneanu.

Καὶ ἐνῶ κάποιοι Ὁρθόδοξοι πιστοὶ ἐξοργίσθηκαν μὲ τὴν μετάληψη τοῦ Μητροπολίτη μαζί μὲ Καθολικοὺς ἐπισκόπους, τὸ Ὁρθόδοξο Πατριαρχεῖο τῆς Ρουμανίας ἐξέδωσε μιὰ ἀνακοίνωση λέγοντας πὼς στὴν ἐρχόμενη σύγκληση τῆς Ὁρθοδόξου Συνόδου τὸν Ἰούλιο, «ἴσως νὰ ζητηθεῖ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Corneanu νὰ δώσει μιὰ κατάλληλη ἐξήγηση» γιὰ τὴν πράξη του αὐτή.

Ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου συνέχισε, ἀναφέροντας πὼς οἱ οἰκουμενικὲς σχέσεις μὲ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία «ἂν καὶ ἀρκετὰ εὐθραυστες, δὲν δύνανται νὰ ἐνισχυθοῦν, ἀλλὰ μᾶλλον περιπλέκονται περισσότερο» μὲ τὴν κοινὴ Μετάληψη.

Ὁ Μητροπολίτης Corneanu – ὁ ὁποῖος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους Ὁρθοδόξους ἐπίσκοπους ποὺ παραδέχθηκαν ὅτι εἶχαν συνεργασθεῖ μὲ τὴν μυστικὴ ἀστυνομία κάτω ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ καθεστῶς – ἔχει ἓνα ἱστορικὸ φίλιας μὲ Ρουμάνους Καθολικούς. (...).

* * *

Σύμφωνα μὲ τὸ Ρωσικὸ πρακτορεῖο Interfax, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ζήτησε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας νὰ ἐξηγήσει γιατί ὁ Ἱεράρχης τῆς κοινῶνισ μὲ Οὐνίτες:

«**Μόσχα, 06-Ἰουνίου-08, Πρακτορεῖο Interfax** – Ἡ Κεφαλὴ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας – Τμῆμα Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων, Μητροπολίτης Κύριλλος ἀπευθύνθηκε στὴν Κεφαλὴ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας – Τομέα Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων Ἐπίσκοπο Κυπριανὸ νὰ ξεκαθαρίσει τὶς λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὴν κοινῶνία τοῦ Ρουμάνου Ἱεράρχη στὴν Λειτουργία τῶν Καθολικῶν.

Στὴν ἐπιστολὴ του, ὁ Μητροπολίτης Κύριλλος ζητᾷ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Κυπριανὸ “νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν πράγματι ἓνας ἐξέχων Ρουμᾶνος Ὁρθόδοξος Ἱεράρχης κοινῶνισ μὲ ἐκείνους ποὺ δὲν ἀνήκουν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία”, ἀνακοίνωσῃ ἡ ἐπίσημη ἱστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας τὴν Παρασκευή.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐπίσης ζητᾷ ἀπὸ τὸν “Πατριάρχη Δανιὴλ τῆς Ρουμανίας καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ρουμανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ ἐκφράσῃ τὴν στάση τους ἀπέναντι σὲ αὐτὸ τὸ γεγονός”».

[<http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=4770>]

* * *

Χρήσιμο γιὰ τὴν περίπτωσι, ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ (πρώην Ἰησοῦτη) **π. G. Pap**, “*Why I converted to the Orthodox faith*”, Eptalofos S.A., 1991, σελ. 81-82:

«*Μιὰ καὶ ὁ π. Γεώργιος ζοῦσε τόσο κοντὰ στοὺς “παράγοντες” οἱ ὁποῖοι καθόριζαν τὶς πολιτικὲς τῆς Ρώμης ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν ἔνωσι τῶν Ἐκκλησιῶν (Παρακολουθοῦσε μαθήματα στὸ “Ἰνστιτοῦτο γιὰ τὴν ἔνωσι τῶν Χριστιανῶν”, καὶ ἐπίσης ζοῦσε μαζί μὲ τοὺς ἀνωτέρους του), κατανοοῦσε*

πραγματικά πόσο ΑΔΙΚΟΣ ήταν ο Πάπας απέναντι στον Ὁρθόδοξο λαό.

“Σήμερα έχουμε μία νέα μέθοδο”, ἐξήγησε ὁ π. Γαβριὴλ Saverio, ἓνας εἰσηγητὴς στὸ Ἴνστιτούτο. Ἀφοῦ κοίταξε τριγύρω στὸ δωμάτιο, συνέχισε, “Εἶναι ὁ Ὁρθόδοξος φίλος σας ἐδῶ;” “Ὀχι! Ὁραία, μπορῶ τότε νὰ μιλήσω εἰλικρινῶς. Σήμερα ἀκολουθοῦμε τὴν Οἰκουμενικὴ μέθοδο καὶ εἴμαστε ἐνάντια στὶς μεταστροφές. Λοιπόν, ἐὰν μία ἡμέρα ὁ Ὁρθόδοξος φίλος σας ἐρχόταν σὲ ἐμένα καὶ μοῦ ἔλεγε πὼς εἶχε μεταστραφεῖ ἀπὸ τὴν σοφία τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ἐγὼ ΠΑΛΙ θὰ τοῦ ἀρνιόμουν νὰ τὸν συμβουλέψω νὰ τὸ κάνει. Νὰ ἐπέστρεφε στὴν Κωνσταντινούπολη ὥστε νὰ ἀνέβαινε στὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς Ἱεραρχίας. Ὅταν ἔφτανε στὸν ἀνώτατο δυνατό βαθμὸ, τότε, κατὰ τὴν ἀποψή μου, θὰ ἔπρεπε νὰ γινόταν Ρωμαιοκαθολικὸς μαζί μὲ τὸ ποιμνιὸ του!”

Αὐτὸ ἀποδεικνύει πὼς ὀρισμένοι ἀπὸ τὴ Ρώμη χρησιμοποιοῦσαν τὸν Οἰκουμενισμό, ὡς μία παπικὴ “μέθοδο” γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῆς Ὁρθοδοξίας».

* * *

Ἀπόσπασμα ἀπὸ «Τὰ δογματικὰ καὶ συμβολικὰ μνημεῖα τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας», **Καρμύρη Ἰωάννη**, τόμ. Β΄, Ἀθήνα 1953, σελ. 1000:

«Ἐν τοῖς ζητήμασι τούτοις καὶ γενικῶς τὴν μυστηριακὴν κοινωνίαν ἢ *intercommunio* μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐτεροδόξων ἐν γένει, ἢ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύσασα ταύτην (...) Διότι, ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου, ἢ κοινὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου, τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὰ ἄλλα μυστήρια, καὶ γενικῶς ἢ λεγομένη *intercommunio*, δύναται νὰ νοηθῆ μόνον ὡς ἐπιστέγασμα τῆς ἐν τῇ πίστει συμφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς γνησίας καὶ πραγματικῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν, ἧς ἐλλειπούσης δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἢ κοινωνία ἐν τοῖς μυστηρίοις».

(*) Ὁρθόδοξη Ὁμάδα Δογματικῆς Ἑρευνας: http://www.oodegr.com/oode/oikoymen/oikoym_royman1.htm (12-6-2008).

